

та си са удостоилъ за това влаженно мѣсто? Възбѣхъ работникъ, отговаря той, у единъ зълъ чловѣкъ и много претърпѣхъ отъ него, чакъ дорѣ до края на живота-ми. Подиръ, той праведенъ, видѣлъ и другиго едного, пакъ на таково преславно мѣсто, попитва и него: ты на какъ работа са нахождаше въ мѣръ? — Отговори и той, азъ много години въхъ боленъ, и търпѣливо принесохъ всичко-тъ си болѣсть. Наконецъ, той праведенъ мжжъ, видѣлъ еще едного, но не вече на таково славно мѣсто, като двама-та предны, а попыталъ и него: Ты какъ си живѣлъ въ мѣръ? Възъ испърво въхъ простъ калѣгеринъ, и са трѣдѣхъ дена и ноца за спасеніе на дѣша-та ми, испосла ма сторица епископъ.

В! видѣхте ли сега, бр. Хр. что е нѣщо търпѣніе-то! Да търпимъ също така е спасително за дѣша-та ны, както и да се занимаваме съ спасѣваніе; да приносиме нѣщо горчиво е толко полезно, колко-то и да стрѣваме добрини да се сдържаме отъ оскорбителны дѣми кадѣ наши-тъ ближни, е толкова угодно Богѣ както Мѹ е угодно и кога Го славиме. Търпѣніе-то даже по нѣкога бива поважно отъ всички други Богоугодни дѣла.

И така слушателяю благочестивъ, всако нѣ-